

عنوان مقاله:

واکاوی مفهوم هندسه در معماری سنتی ایران و کاربرد آن در معماری معاصر (نمونه موردی: خانه داروغه شهر مشهد)

محل انتشار:

فصلنامه معماری شناسی، دوره 4، شماره 19 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

محجوبه نوحی بزنجانی - گروه معماری، واحد بم، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بم، ایران

محسن قاسمی - گروه معماری، واحد بم، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بم، ایران

خلاصه مقاله:

با نگاهی گذرا به معماری و آثار فاخر دوره های پیشین، می توان نمود و تجلی هندسه را در آنها مشاهده کرد چرا که هندسه همانند یک ابزار و دانش در ایجاد فضا، القاء کننده ارتباطات اجزا با هم، یکپارچگی و احساسات خلق کننده اثر است. استفاده از ترسیمات هندسی در هنر و معماری ایران سابقه ای طولانی دارد. طرحمایه های هندسی مخصوصا پس از اسلام، برای معین کردن اندازه های بنا و به دست آوردن تناسبات مطلوب مورد استفاده قرار گرفته است. نظم بخشیدن به فضا، برقراری روابط درست و منطقی بین اجزای بنا، ارتباط بین نقشه های بنا و نمای آنها، طراحی انواع قوس و گنبد، همه و همه با بهره گیری از الگوهای درست هندسی میسر شده تا در راه شکوهمندسازی خود بتوانند گام بردارند و این چنین شده که بناهای ادوار گذشته ایران از لحاظ سازه و زیبایی شناسی موفق به عرضه معماری چشمگیر و متنوع شده اند. نه تنها آثار معماری سنتی ایرانی از دوره باستان تا دوران اسلامی از هندسه بهره برده اند، معماری معاصر ایران نیز خود را پای-بند به این اصول معرفی می کند. مقاله حاضر تلاشی است در جهت یافتن ترسیمات هندسی در خانه داروغه شهر مشهد که این بنا به دستور یوسف خان هراتی در دوره قاجاریه ساخته شد. در پژوهش حاضر از روش های تحقیق کیفی شامل روش توصیفی-تحلیلی و به منظور گردآوری داده ها از مراجع مستند بهره گرفته شده است. یافته های این مقاله می تواند در کنار مطالعات مشابه دیگر در جهت بازشناسی آثار معماری ایران و بازبازی هویت اصیل اسلامی-ایرانی آن به کار رود. این که از چه هندسه ای جهت برقراری ارتباط اجزاء در پلان و نما با چه مدولی استفاده شود، در اختیار معماران بوده و خلاقیت و دانش در آن به نوعی مهارت و رقابت بین آنان بوده است.

کلمات کلیدی:

هندسه، معماری سنتی ایران، معماری معاصر، خانه داروغه شهر مشهد.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1444489>

